

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ เพื่อประโยชน์ในการเสนอคำฟ้อง

(๑) ในกรณีที่มูลคดีเกิดขึ้นในเรือไทยหรืออากาศยานไทยที่อยู่นอกราชอาณาจักร ให้ศาลแพ่งเป็นศาลที่มีเขตอำนาจ

(๒) ในกรณีที่จำเลยไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร

(๓) ถ้าจำเลยเคยมีภูมิลำเนาอยู่ ณ ที่ใดในราชอาณาจักรภายในกำหนดสองปีก่อนวันที่มีการเสนอคำฟ้อง ให้ถือว่าที่นั้นเป็นภูมิลำเนาของจำเลย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

(ข) ถ้าจำเลยประกอบหรือเคยประกอบ
กิจการทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในราชอาณาจักรไม่ว่าโดยตนเอง
หรือตัวแทน หรือโดยมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ติดต่อในการ
ประกอบกิจการนั้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่าสถานที่ที่ใช้หรือ
เคยใช้ประกอบกิจการหรือติดต่อดังกล่าว หรือสถานที่อันเป็นถิ่น
ที่อยู่ของตัวแทนหรือของผู้ติดต่อในวันที่มีการเสนอคำฟ้องหรือ
ภายในกำหนดสองปีก่อนนั้น เป็นภูมิลำเนาของจำเลย

มาตรา ๔ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติเป็นอย่างอื่น

(๑) คำฟ้องให้เสนอต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนา
อยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลไม่ว่าจำเลย
จะมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่

(๒) คำร้องขอ ให้เสนอต่อศาลที่มูลคดีเกิดขึ้น
ในเขตศาล หรือต่อศาลที่ผู้ร้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ มาตรา
๔ ตรี มาตรา ๔ จัตวา มาตรา ๔ เบญจ และมาตรา ๔ ฉ แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“มาตรา ๔ ทวิ คำฟ้องเกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ หรือ
สิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ ให้เสนอต่อศาล
ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาล ไม่ว่าจำเลยจะมีภูมิลำเนา
อยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่ หรือต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่
ในเขตศาล

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ตริ ถ้าฟ้องอันนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ทวิ ซึ่งจำเลยมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ถ้าโจทก์เป็นผู้สัญชาติไทยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลแพ่งหรือต่อศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล

ถ้าฟ้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเลยมีทรัพย์สินที่อาจถูกบังคับคดีได้อยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร โจทก์จะเสนอคำฟ้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตศาลก็ได้

มาตรา ๔ จัตวา ถ้าร้องขอแต่งตั้งผู้จัดการมรดก ให้เสนอต่อศาลที่เจ้ามรดกมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลในขณะถึงแก่ความตาย ในกรณีที่เจ้ามรดกไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลที่ทรัพย์สินมรดกอยู่ในเขตศาล

มาตรา ๔ เบญจ ถ้าร้องขอเพิกถอนมติของที่ประชุมหรือที่ประชุมใหญ่ของนิติบุคคล ถ้าร้องขอเลิกนิติบุคคล ถ้าร้องขอตั้งหรือถอนผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคล หรือถ้าร้องขออื่นใดเกี่ยวกับนิติบุคคล ให้เสนอต่อศาลที่นิติบุคคลนั้นมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในเขตศาล

มาตรา ๔ ฉ ถ้าร้องขอเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ดี ถ้าร้องขอที่หากศาลมีคำสั่งตามคำร้องขอนั้นจะเป็นผลให้ต้องจัดการหรือเลิกจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ดี ซึ่งมูลคดีมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรและผู้ร้องไม่มีภูมิลำเนาอยู่

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

ในราชอาณาจักร ให้เสนอต่อศาลที่ทรัพย์สินดังกล่าวอยู่ในเขตศาล”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ คำฟ้องหรือคำร้องขอซึ่งอาจเสนอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นเพราะภูมิลำเนาของบุคคลก็ดี เพราะที่ตั้งของทรัพย์สินก็ดี เพราะสถานที่เกิดมูลคดีก็ดี หรือเพราะมีข้อหาหลายข้อก็ดี ถ้ามูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกัน โจทก์หรือผู้ร้องจะเสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอต่อศาลใดศาลหนึ่งเห็นว่าสมควรก็ได้

มาตรา ๖ ก่อนยื่นคำให้การ จำเลยชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลที่โจทก์ได้ยื่นคำฟ้องไว้ขอให้โอนคดีไปยังศาลอื่นที่มีเขตอำนาจได้ คำร้องนั้นจำเลยต้องแสดงเหตุที่ยกขึ้นอ้างอิงว่าการพิจารณาคดีต่อไปในศาลนั้นจะไม่สะดวก หรือจำเลยอาจไม่ได้รับความยุติธรรม เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้

ห้ามมิให้ศาลออกคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ศาลที่จะรับโอนคดีไปนั้นได้ยื่นขอเสียก่อน ถ้าศาลที่จะรับโอนคดีไม่ยินยอม ก็ให้ศาลที่จะโอนคดีนั้นส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์พิจารณาคำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๑ บทบัญญัติในมาตรา ๔ มาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๔
ตรี มาตรา ๔ จัตวา มาตรา ๔ เบญจ มาตรา ๔ ฉ มาตรา ๕ และ
มาตรา ๖ ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอภายหลัง
เกี่ยวเนื่องกับคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลใด ให้เสนอต่อศาลนั้น

(๒) คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่อง
กับการบังคับคดีตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลซึ่งคำฟ้อง
หรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดี
จะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้องนั้น ให้เสนอต่อศาล
ที่มีอำนาจในการบังคับคดี ตามมาตรา ๓๐๒

(๓) คำร้องตามมาตรา ๑๐๑ ถ้าได้เสนอคำฟ้อง
หรือคำร้องขอต่อศาลใดแล้วให้เสนอต่อศาลนั้น ในกรณีที่ยัง
ไม่ได้เสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอต่อศาลใด ถ้าพยานหลักฐานซึ่งจะ
เรียกมาสืบหรือบุคคลหรือทรัพย์สินหรือสถานที่ที่จะต้องตรวจอยู่ใน
เขตศาลใด ให้เสนอต่อศาลนั้น

(๔) คำร้องที่เสนอให้ศาลถอนคืนหรือเปลี่ยน
แปลงคำสั่งหรือการอนุญาตที่ศาลได้ให้ไว้ก็ดี คำร้องที่เสนอให้
ศาลถอนถอนบุคคลใดจากฐานะที่ศาลได้แต่งตั้งไว้ก็ดี คำร้องที่
เสนอให้ศาลมีคำสั่งใดที่เกี่ยวกับการถอนคืนหรือเปลี่ยนแปลง
คำสั่งหรือการอนุญาตหรือที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งเช่นว่านั้นก็ดี
คำร้องขอหรือคำร้องอื่นใดที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับคดีที่ศาลได้มีคำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

พิพากษาหรือคำสั่งไปแล้วก็ดี ให้เสนอต่อศาลในคดีที่ได้มีคำสั่ง
การอนุญาตการแต่งตั้ง หรือคำพิพากษานั้น”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๓ ทวิ มาตรา
๘๓ ตรี มาตรา ๘๓ จัตวา มาตรา ๘๓ เบญจ มาตรา ๘๓ ฉ
มาตรา ๘๓ สัตต และมาตรา ๘๓ อัฐ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง

“มาตรา ๘๓ ทวิ ในกรณีที่จำเลยไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรให้ส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดีแก่จำเลย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของจำเลยนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเลยประกอบกิจการในราชอาณาจักรด้วยตนเองหรือโดยตัวแทน หรือในกรณีที่มีการตกลงเป็นหนังสือว่าคำคู่ความและเอกสารที่จะต้องส่งให้แก่จำเลยนั้น ให้ส่งแก่ตัวแทนซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรที่จำเลยได้แต่งตั้งไว้เพื่อการนี้ให้ส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดีแก่จำเลยหรือตัวแทนในการประกอบกิจการหรือตัวแทนในการรับคำคู่ความและเอกสาร ณ สถานที่ที่จำเลยหรือตัวแทนใช้ประกอบกิจการหรือสถานที่อันเป็นถิ่นที่อยู่ของตัวแทนในการประกอบกิจการหรือของตัวแทนในการรับคำคู่ความและเอกสาร ซึ่งตั้งอยู่ในราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการเรียกบุคคลภายนอกซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรเข้ามาเป็นคู่ความตามมาตรา ๕๗ (๓) ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ป.ล.ท.
๑.๑๒ พ.ศ. ๒๕๓๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๕

กฤษฎีกาพิเศษ พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม (ฉ.๒๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

* มาตรา ๘๓ ตร. การส่งคำร้องขอฟ้องคดีอย่างคนอนาถาคำคู่ความ คำร้อง คำแถลง หรือเอกสารอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ ทวิ ถ้าผู้รับไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรแต่ประกอบกิจการในราชอาณาจักรด้วยตนเองหรือโดยตัวแทนหรือมีตัวแทนในการรับคำคู่ความและเอกสารหรือทนายความในการดำเนินคดีอยู่ในราชอาณาจักร ให้ส่งแก่ผู้รับหรือตัวแทนเช่นนั้นหรือทนายความ ณ สถานที่ที่ผู้รับหรือตัวแทนใช้ประกอบกิจการหรือสถานที่อื่นเป็นถิ่นที่อยู่ของตัวแทน หรือภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของทนายความซึ่งตั้งอยู่ในราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี แต่ถ้าผู้รับมิได้ประกอบกิจการในราชอาณาจักรด้วยตนเอง หรือไม่มีตัวแทนดังกล่าวหรือทนายความอยู่ในราชอาณาจักร ให้ส่งโดยวิธีปิดประกาศไว้ที่ศาล

มาตรา ๘๓ จัตวา ในกรณีที่จะต้องส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดีตาม มาตรา ๘๓ ทวิ แก่จำเลย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของจำเลยนอกราชอาณาจักรให้โจทก์ยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำฟ้อง เพื่อให้ศาลจัดส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดีแก่จำเลย ในกรณีเช่นนั้นถ้าไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้โจทก์ทำคำแปลหมายเรียก คำฟ้องตั้งต้นคดีและเอกสารอื่นใดที่จะส่งไปยังประเทศที่จำเลยมีภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานอยู่ เป็นภาษาราชการของประเทศนั้นหรือเป็น

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

ภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งคำรับรองคำแปลว่าถูกต้องยื่นต่อศาล
พร้อมทั้งคำร้องดังกล่าว และวางเงินค่าใช้จ่ายไว้ต่อศาลตาม
จำนวนและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งให้โจทก์จัดทำ
เอกสารอื่นเพิ่มเติมยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้

ในกรณีที่โจทก์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือ
วรรคสอง ให้ถือว่าโจทก์ทั้งฟ้องตามมาตรา ๑๗๔

ในกรณีที่การเรียกบุคคลภายนอกซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ใน
ราชอาณาจักรเข้ามาเป็นคู่ความตามมาตรา ๕๗ (๓) ให้นำความ
ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๓ เบญจ การส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดี
ตามมาตรา ๘๓ ทวิ แก่จำเลยหรือบุคคลภายนอก ณ ภูมิลำเนา
หรือสำนักทำราชการของบุคคลดังกล่าวนอกราชอาณาจักร ให้มี
ผลใช้ได้ต่อเมื่อพ้นกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการส่ง
และในกรณีส่งโดยวิธีอื่นแทนการส่งให้แก่จำเลยหรือบุคคลภาย
นอก ให้มีผลใช้ได้ต่อเมื่อพ้นกำหนดเวลาเจ็ดสิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่น

มาตรา ๘๓ ฉ การส่งหมายเรียกและคำฟ้องตั้งต้นคดีตาม
มาตรา ๘๓ ทวิ แก่จำเลยหรือตัวแทนซึ่งประกอบกิจการในราช
อาณาจักรหรือตัวแทนในการรับคำคู่ความและเอกสาร ให้มีผล
ใช้ได้ต่อเมื่อพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการส่ง
โดยชอบด้วยกฎหมาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นตามมาตรา ๘๓ ตร. แก่ผู้
รับหรือตัวแทนหรือทนายความ ให้มีผลใช้ได้ต่อเมื่อพ้นกำหนด
เวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

การปิดประกาศตามมาตรา ๘๓ ตร. ให้มีผลใช้ได้ต่อเมื่อพ้น
กำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันปิดประกาศ และมีให้นำบท
บัญญัติมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๘๓ สัตต เมื่อโจทก์ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๘๓
จัดมาแล้ว ถ้าไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี
กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ศาลดำเนินการส่งให้แก่จำเลยหรือ
บุคคลภายนอกโดยผ่านกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๘๓ อัญญ ในกรณีที่จะต้องส่งหมายเรียกและคำฟ้อง
ตั้งต้นคดีตามมาตรา ๘๓ ทวิ แก่จำเลยหรือบุคคลภายนอก ณ
ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของบุคคลดังกล่าวนอกราชอาณาจักร
จักร ถ้าโจทก์ยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องและสามารถ
แสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลได้ว่าการส่งตามมาตรา ๘๓ สัตต ไม่
อาจกระทำได้ เพราะเหตุที่ภูมิลำเนาและสำนักทำการงานของ
บุคคลดังกล่าวไม่ปรากฏหรือเพราะเหตุอื่นใด หรือเมื่อศาลได้
ดำเนินการตามมาตรา ๘๓ สัตต เป็นเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันแล้ว
แต่ยังมิได้รับแจ้งผลการส่ง ถ้าศาลเห็นสมควร ก็ให้ศาลอนุญาต
ให้ส่งโดยวิธีปิดประกาศไว้ที่ศาลแทน ในกรณีเช่นว่านี้ ศาลจะ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

สั่งให้ส่งโดยวิธีประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นใด
ด้วยก็ได้

การส่งโดยวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้ได้ต่อเมื่อพ้น
กำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ปิดประกาศไว้ที่ศาล และมีให้
นำบทบัญญัติมาตรา ๘๘ มาใช้บังคับ ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา
๑๐๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“ในกรณีที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอก
ที่เกี่ยวข้องไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรและยังมิได้เข้า
มาในคดีนั้น เมื่อศาลได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลตั้งคำขอ
นั้นอย่างคำขออันอาจทำได้แต่ฝ่ายเดียว ถ้าศาลส่งอนุญาตตาม
คำขอแล้วให้สืบพยานไปฝ่ายเดียว ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๑๔๒
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“(๖) ในคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ชำระเงินพร้อม
ด้วยดอกเบี้ยซึ่งมิได้มีข้อตกลงกำหนดอัตราดอกเบี้ยกันไว้ เมื่อ
ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงเหตุสมควรและความสุจริตในการสู้
ความหรือการดำเนินคดี ศาลจะพิพากษาให้จำเลยชำระดอกเบี้ย
ในอัตราที่สูงขึ้นกว่าที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามกฎหมายแต่ไม่เกิน
ร้อยละสิบห้าต่อปีนับตั้งแต่วันที่ฟ้องหรือวันอันหนึ่งหลังจากนั้นก็ได้”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของ
มาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดล้อยคำสาบาน
ของผู้ขอฟ้องหรือต่อสู้คดีอย่างคนอนาถแล้ว ให้ศาลจัดตั้งสำเนา
ล้อยคำเช่นนั้นไปให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง พร้อมด้วยสำเนาคำขอ
ฟ้องหรือต่อสู้คดีอย่างคนอนาถ และถ้าโจทก์เป็นผู้ยื่นคำขอ
เช่นนั้นให้ส่งสำเนาคำฟ้องไปด้วย แต่ถ้าเป็นกรณีขอฟ้องคดี
อย่างคนอนาถซึ่งจำเลยไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร ให้
ดำเนินการตามมาตรา ๘๓ ตร

เมื่อศาลได้ฟังคู่ความทุกฝ่ายและทำการไต่สวนตามที่เห็น
สมควรแล้ว ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตหรือยกคำขอนั้นเสีย เว้นแต่ใน
กรณีขอฟ้องคดีอย่างคนอนาถ ซึ่งจำเลยไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราช
อาณาจักร ให้ศาลพิจารณาคำขอนั้นอย่างคำขออันอาจทำได้แต่
ฝ่ายเดียว ถ้าศาลอนุญาตตามคำขอ คำสั่งอนุญาตนั้นให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๘๕ คดีมโนสาร^๕ ระบุ คือ

(๑) คดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๒) คดีฟ้องขับไล่บุคคลใดๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าหรืออาจให้เช่าได้ในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสี่พันบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) คดีอันเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่มีข้อหาหลายข้อ อันมีจำนวนทุนทรัพย์หรือราคาไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้รวมจำนวนทุนทรัพย์หรือราคาเหล่านั้นเข้าด้วยกัน แต่ถ้าข้อหาเหล่านั้นจะต้องเรียกฟ้องเอาแก่จำเลยหลายคน ถึงแม้ว่าถ้ารวมความรับผิดชอบจำเลยหลายคนนั้นเข้าด้วยกันแล้วจะไม่เป็นคดีมโนสารก็ตาม ให้ถือเอาจำนวนที่เรียกฟ้องเอาจากจำเลยคนหนึ่งๆ นั้น เป็นประมาณแก่การที่จะถือว่าคดีนั้นเป็นคดีมโนสารหรือไม่”

*แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (ค.ร.) พ.ศ. ๒๕๔๒
*มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

ม. ๑๖ วรรค ๒
แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพ.ร.บ. (ฉ. ๑๗)
พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๕๖ ในคดีสามัญซึ่งโจทก์ฟ้องเพียงขอให้ชำระ
เงินจำนวนแน่นอนตามตัวเงินซึ่งการรับรองหรือการชำระเงินตาม
ตัวเงินนั้นได้ถูกปฏิเสธ หรือตามสัญญาเป็นหนังสือซึ่งปรากฏใน
เบื้องต้นว่าเป็นสัญญาอันแท้จริง มีความสมบูรณ์และบังคับได้ตาม
กฎหมาย โจทก์จะยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลพร้อมกับคำ
ฟ้องขอให้ศาลพิจารณาคัดค้านโดยรวบรัดก็ได้

ถ้าศาลเห็นว่าคดีนั้นปรากฏในเบื้องต้นว่าเป็นคดีไม่มีข้อ
ยุ่งยาก ไม่ว่าโจทก์จะได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งหรือไม่ ก็ให้ศาล
มีคำสั่งพิจารณาคัดค้านตามข้อบังคับที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ด้วย
คดีมีโนสาร่า ภายในบังคับต่อไปนี้

(๑) ให้ศาลออกหมายเรียกไปยังจำเลย แสดง
จำนวนเงินที่เรียกร้องและเหตุแห่งการเรียกร้องและให้จำเลยมา
ศาลและให้การในวันใดวันหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดไม่
เกินห้าวันนับแต่วันส่งหมายนั้นโดยมิให้เป็นการเสียหายแก่การต่อ
สู้คดี

(๒) ถ้าจำเลยมาศาล ให้ศาลจดคำแถลงของ
จำเลยลงในรายงานพิสดารและถ้าศาลได้พิจารณาคำแถลงและ
ทำให้การของจำเลยแล้ว เห็นว่าจำเลยไม่มีเหตุต่อสู้คดีนั้นก็ให้
ศาลพิพากษาคัดค้านโดยเร็วเท่าที่พึงกระทำได้ แต่ถ้าปรากฏต่อศาล
ว่าจำเลยอาจมีข้อต่อสู้อันสมควร ก็ให้ศาลดำเนินการพิจารณาไป
โดยไม่ชักช้า และฟังคำพยานทั้งสองฝ่ายก่อนพิพากษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

(๓) ถ้าจำเลยได้รับหมายเรียกของศาลแล้ว
ไม่มาศาลตามกำหนดนัดให้ศาลมีคำสั่งโดยไม่ชักช้าว่าจำเลยขาด
นัดพิจารณา แล้วให้ศาลพิจารณาคดีไปฝ่ายเดียว และพิพากษา
โดยเร็วเท่าที่พึงกระทำได้

คดีอันอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรานี้ ห้ามมิให้
ศาลอนุญาตตามคำขอของจำเลยเพื่อเลื่อนเวลาขึ้นคำให้การ หรือ
เพื่อเลื่อนคดี เว้นแต่จำเลยจะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าคำขอ
ของตนมีเหตุผล และสันนิษฐานได้เนืองตันว่าจำเลยมีข้อต่อสู้
คดีอันสมควร หรือเมื่อศาลเห็นว่าโดยพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจ
บังคับได้เป็นการพ้นวิสัยที่จำเลยจะมาศาลหรือยื่นคำให้การก่อน
หรือในวันที่กำหนดไว้ได้

ถ้าในระหว่างการพิจารณาปรากฏว่าคดีไม่ตกอยู่ภายใต้
บังคับแห่งมาตรานี้ศาลอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเดิม แล้วดำเนิน
การพิจารณาต่อไปตามข้อบังคับแห่งคดีสามัญได้”

มาตรา ๑-๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒๓ ทวิ แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“มาตรา ๒๒๓ ทวิ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์เฉพาะปัญหา
ข้อกฎหมาย ผู้อุทธรณ์อาจขออนุญาตยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาล
ฎีกา โดยทำเป็นคำร้องมาพร้อมคำฟ้องอุทธรณ์ เมื่อศาลชั้นต้น
ซึ่งมีคำพิพากษาหรือคำสั่งได้ส่งรับอุทธรณ์และส่งสำเนาคำฟ้อง
อุทธรณ์และคำร้องแก่จำเลยอุทธรณ์แล้ว หากไม่มีคู่ความอื่นยื่น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒๓ และจำเลยอุทธรณ์มิได้
คัดค้านคำร้องดังกล่าวต่อศาลภายในกำหนดเวลายื่นคำแก้อุทธรณ์
และศาลชั้นต้นเห็นว่าเป็นการอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย ให้
ตั้งอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกาได้ มิฉะนั้น
ให้ส่งยกคำร้อง ในกรณีที่ศาลชั้นต้นส่งยกคำร้อง ให้ถือว่าอุทธรณ์
เช่นว่านั้นได้ยื่นต่อศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒๓ คำสั่งของศาล
ชั้นต้นที่อนุญาตหรือยกคำร้องในกรณีนี้ให้เป็นที่สุด เว้นแต่ใน
กรณีที่ศาลชั้นต้นส่งยกคำร้องเพราะเห็นว่าเป็นการอุทธรณ์ใน
ปัญหาข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นไปยัง
ศาลฎีกาภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่ง
ถ้าศาลฎีกาเห็นว่าอุทธรณ์ตามวิธีการในวรรคหนึ่งเป็น
อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลฎีกาส่งสำนวนไปให้ศาล
อุทธรณ์วินิจฉัยชี้ขาดต่อไป”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง(ฉบับ
ที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๔ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์
ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือไม่เกินจำนวนที่
กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อ
เท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลชั้นต้นได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๕

ทำความเข้าใจหรือได้รับรองว่าเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือ
ถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นว่านี้ต้องได้รับอนุญาตให้
อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรืออธิบดีผู้
พิพากษาศาลฎีกาแล้วแต่กรณี

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในคดีเกี่ยวกับสิทธิ
แห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัวและคดีฟ้องขอให้ปลด
เปลื้องทุกข์อันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งคืนได้ เว้นแต่ในคดีฟ้อง
ขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าหรืออาจ
ให้เช่าได้ในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสี่พันบาทหรือไม่เกิน
จำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การขอให้ผู้พิพากษาชั้นต้นพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรอง
ว่าเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องถึงผู้พิพากษานัน
พร้อมกับคำฟ้องอุทธรณ์ต่อศาลชั้นต้น เมื่อศาลได้รับคำร้อง
เช่นว่านี้ ให้ศาลส่งคำร้องพร้อมด้วยสำนวนความไปยังผู้
พิพากษาดังกล่าวเพื่อพิจารณารับรอง

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๕ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๕ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้าง
ในการยื่นอุทธรณ์นั้นคู่ความจะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในอุทธรณ์

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น
ทั้งจะต้องเป็นสาระแก่นักอันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

ถ้าคู่ความฝ่ายใดมิได้ยกปัญหาข้อใดอันเกี่ยวข้องกับความสงบ
เรียบร้อยของประชาชนขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือคู่ความฝ่ายใด
ไม่สามารถยกปัญหาข้อกฎหมายใดๆ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้น เพราะ
พฤติการณ์ไม่เปิดช่องให้กระทำได้ หรือเพราะเหตุเป็นเรื่อง
ที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์
คู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะยกขึ้นอ้างซึ่งปัญหาเช่นนั้นได้”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา
๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ไม่ว่าศาลจะได้มีคำสั่งให้รับ
คำฟ้องไว้แล้วหรือไม่ ให้ถือว่าคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งของศาล
นับตั้งแต่มการยื่นคำฟ้องต่อศาลนอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒๗
และ ๒๒๘ เป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๔ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓๔ ถ้าศาลชั้นต้นไม่รับอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจ
อุทธรณ์คำสั่งศาลนั้น ไปยังศาลอุทธรณ์โดยยื่นคำขอเป็นคำร้อง
ต่อศาลชั้นต้น และนำค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงมาวางศาลและนำ
เงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกันให้ไว้ต่อศาลภายใน
กำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่ง”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๘ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลอุทธรณ์ได้มีความเห็นแย้งหรือผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นกีด ศาลอุทธรณ์กีด ได้รับรองไว้หรือรับรองในเวลาตรวจฎีกาว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาได้ ถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือการรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาเป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในคดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว และคดีฟ้องขอให้ปลดปล่อยลูกข้อนไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ เว้นแต่ในคดีฟ้องขับไล่บุคคลใด ๆ ออกจากอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าหรืออาจให้เช่าได้ในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาทหรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คดีเกี่ยวกับการบังคับบังคับสัญญาสิทธิทั้งหลายและบริวาร ของผู้ถูกฟ้องขับไล่ ซึ่งอยู่บนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งคู่ความในคดีฟ้องขับไล่

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

นั้นต้องห้ามฎีกาขอเท็จจริงตามวรรคสอง ถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษา
ขึ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อย
ไม่ว่าศาลจะฟังว่าบุคคลดังกล่าวสามารถแสดงอำนาจพิเศษ
ให้ศาลเห็นได้หรือไม่ห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่จะได้มี
ความเห็นแย้งหรือการรับรอง หรือหนังสืออนุญาตให้ฎีกาตามท
บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

การขอให้ผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นหรือ
ศาลอุทธรณ์รับรองว่า มีเหตุสมควรที่จะฎีกาได้ ให้ผู้ฎีกายื่น
คำร้องถึงผู้พิพากษานั้นพร้อมกับคำฟ้องฎีกาต่อศาลชั้นต้น เมื่อ
ศาลได้รับคำร้องเช่นนั้น ให้ส่งคำร้องพร้อมด้วยสำนวนความ
ไปยังผู้พิพากษาดังกล่าวเพื่อพิจารณารับรอง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๕ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้าง
ในการยื่นฎีกานั้น คู่ความจะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในฎีกา และ
ต้องเป็นข้อที่โต้แย้งกันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและ
ศาลอุทธรณ์ ทั้งจะต้องเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย
ด้วย การวินิจฉัยว่าข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่เป็นสาระแก่คดี
ข้อใดไม่ควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา ให้กระทำโดยความ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

เห็นชอบของรองประธานศาลฎีกาซึ่งประธานศาลฎีกามอบหมาย
แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงอำนาจของประธานศาลฎีกาตามมาตรา ๑๔๐
วรรคสอง

ถ้าคู่ความฝ่ายใดมิได้ยกปัญหาข้อใดอันเกี่ยวกับความสงบ
เรียบร้อยของประชาชนขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์
หรือคู่ความฝ่ายใดไม่สามารถยกปัญหาข้อกฎหมายใดๆ ขึ้นกล่าว
ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ เพราะพฤติการณ์ไม่เปิดช่องให้
กระทำได้ หรือเพราะเหตุเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติว่า
ด้วยกระบวนการพิจารณาชั้นฎีกา คู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะ
ยกขึ้นอ้างซึ่งปัญหาเช่นนั้นได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ก่อให้เกิดปัญหาและความไม่เป็นธรรม เนื่องจากโจทก์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไม่สามารถฟ้องคดีจำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ทราบคดีที่ยังไม่สามารถส่งหมายเรียกให้แก่จำเลยในราชอาณาจักรได้ แต่ในทางกลับกันโจทก์หรือจำเลยซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศสามารถฟ้องจำเลยหรือฟ้องแย้งโจทก์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ และบทบัญญัติเรื่องเขตอำนาจศาลโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินคดีในศาลประกอบกับในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลยหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไว้โดยตรงคงอาศัยวิธีปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงการต่างประเทศเป็นสำคัญซึ่งต้องใช้เวลานานมากและในบางครั้งก็ไม่อาจส่งให้แก่บุคคลดังกล่าวได้ ทำให้การดำเนินคดีเป็นไปได้ด้วยความล่าช้าและยุ่งยาก นอกจากนี้ การพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นบางคดีได้ประสบความล่าช้าเนื่องจากการประวิงคดีของคู่ความบางฝ่ายทั้งหลักเกณฑ์การฟ้องคดีในศาลและคดีไม่มีข้อยุ่งยากที่ใช้บังคับอยู่มีข้อบกพร่องไม่สามารถนำมาบังคับใช้กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขณะนี้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพและคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาก็ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอย่างมากทำให้ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาไม่สามารถพิจารณาพิพากษาคดีให้เสร็จลุล่วงไปได้โดยรวดเร็วทำให้คดีค้างพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ สิงหาคม ๒๕๓๔

แก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาลโดยกำหนดให้โจทก์สามารถฟ้องคดีจำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม และกำหนดให้การฟ้องคดีหรือการร้องขอต่อศาลโดยทั่วไปเป็นไปได้โดยสะดวกและเป็นธรรมยิ่งขึ้น และสมควรเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการส่งคำคู่ความและเอกสารให้แก่จำเลยซึ่งไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร โดยกำหนดให้การส่งคำคู่ความและเอกสารดังกล่าวเป็นไปได้โดยสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น กับแก้ไขปรับปรุงให้ศาลมีดุลพินิจในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าอัตราที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามกฎหมายในกรณีที่ จำเลยต้องชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ในกรณีที่ศาลเห็นว่า จำเลยมีพฤติการณ์ประวิงคดีให้ล่าช้าโดยไม่สุจริต ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการฟ้องคดีในสาระและคดีไม่เกี่ยวข้องยากให้ทำได้กว้างขวางและสะดวกเร็วขึ้น และปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์ฎีกาให้ทั่วไประยะคดีที่มีเหตุผลสมควรที่จะขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีการวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้